

Ferenczfalvi Tavy Gusztáv

1855—1920.

Azok a szomorú idők, amelyek szerencsétlen hazánkra szakadtak, legjobbjaink sorában mélyen fájlalható pusztitást visznek végbe. Az események sulya alatt eddig rugékonny szervezetek is összeroppantak és idő előtt sirba szállnak, nem viselhetve el, hogy egy emberöltő szorgos munkájának eredménye tönkremenjen vagy ellenséges kézre kerüljön.

A fáradást nem ismerő munka embere volt *Tavy Gusztáv* is, akit még rövid idővel ezelőtt fiatalos mozgékonyssággal látunk tevékenykedni a reábizott nagy államvasutársasági uradalom élén, nagy koncepciójú terveket szöve a jövőre, — s ime most arról értesülünk, hogy f. évi január hó 14-én, az oláh megszállás alatt álló Oraviczabányán őt is elragadta a kérlelhetlen halál az élők sorából.

A magyar erdészet legértékesebb szakembereinek egyikét veszti el *Tavy Gusztáv*ban, aki állami szolgálata alatt a kincstári erdőgazdaság fejlődésére irányító befolyást gyakorolt, utóbb pedig 15 éven át az osztrák-magyar államvasutársaság birtokait igazgatva, különösen az ott már régóta magas színvonalon álló erdőgazdaságnak ipari tekintetben való kiépítése körül szerzett nagy érdemeket.

Tavy Gusztáv 1855-ben született Szomolnokon és a selmeczbányai akadémia erdőmérnöki tanfolyamának jeles elvégzése s közben a boszniai hadjáratban való résztvétel után 1879-ben lépett mint erdőgyakornok a máramarosszigeti erdőigazgatóságnál állami szolgálatba. Már az akadémián vezérszerepet vitt társai között s nevezetesen az ifjusági élet megmagyarosításán fáradozott sikerrel. Az államvizsga letétele után a földmivelésügyi minisztériumban teljesített szolgálatot, majd 1884-ben mint főerdész Beszterczebányára helyeztetett át az ottani erdőrendezés élére. Ily minőségben a zólyommegyei kincstári erdők legnagyobb részéről ő készítette az üzemterveket s azonfelül az akkor folyamatban volt nagy birtokrendezések körül is tevékeny részt vett. Kipróbált

tudása és munkaereje révén 1890-ben új működési körhöz jut, az ujonnan szervezett besztercei erdőigazgatósághoz neveztetvén ki erdőmesternek, ahol az uttörés nehéz munkájában kellett részt vennie. Már 1892-ben azonban mint erdőtanácsost ismét a földművelésügyi minisztériumban találjuk, ahol eleinte a kincstári erdők üzemrendezési ügyeit vezette. Ebben az állásában nagy része volt abban, hogy a kincstári erdők üzemrendezése 1896-ban, a millennium évében nagyjában befejezést nyert. Az 1896. évi kiállítás rendezésében mint csoportbiztos vett részt s ebben az évben a Ferencz-József-rend lovagkeresztjével lett kitüntetve.

1897. január 1-ével Tavy Gusztáv a kincstári erdők adminisztrációját vezető ügyosztály élére került, csakhamar főerdőtanácsos lett, majdan pedig miniszteri tanácsosi címet és jelleget kapott. A kincstári erdők fatermésének értékesítését új alapokra fektette. Megszüntette az eddigi nagy eladási objektumokat és hosszulejáratu szerződéseket s kisebb csoportokban s rövidebb időre értékesítette a fát, amivel jelentékeny pénzügyi eredményt is ért el. Neki köszönhető továbbá az első lépés a kincstári erdők feltárása terén, nevezetesen a fenyőháza és görgényi erdei vasutak kiépítése s néhány más beruházás. Különös gondját képezte a kincstári erdők állományának gyarapítása.

Az 1905. év őszén Tavy Gusztáv meghívást nyert az Osztrák-Magyar Államvasutársaság nagy bánáti birtokainak igazgatói állására, amelyet el is foglalt. Régi alapokon nyugvó, sok tekintetben mintaszerű uradalom élére került ezzel s új munkakörében, az abban biztosított önállóságban és mozgási szabadságban teljes kárpótlást talált eddigi, bár szélesebb körű munkateréért. Két nagyarányú falepárló telep létesítése, egy nagyszabású víztároló völgyzárógát építése, az erdei vasuti hálózat és az usztatóberendezések kifejlesztése, emellett az uradalomhoz tartozó mezőgazdaság belterjes kezelése óriási munkát róttak Tavy Gusztáv vállaira, úgy látszott azonban, hogy erős szervezete ezt könnyen elviseli.

Csak amidőn a háboru elvesztésével a forradalom szörnyűségéin esik át s mint az oraviczai román lakosság által halálra ítélt menekülni kénytelen, azután pedig a szerb s majdan a román megszállás izgalmaival kell átélnie, akkor kezdett betegeskedni, mig nem f. é. január 13-án szivgörcsök léptek fel, melyek

életét csakhamar kioltották s őt forrón szeretett családja köréből kiragadták.

Tölgyfakoporsóba rejtve vitte az uradalom személyzete Tavy Gusztáv holttestét a fenyőfáktól körülvelt ravatalról örök nyugvóhelyére. Mi az Országos Erdészeti Egyesület nevében, amelynek alapító és több évtizeden át választmányi tagja volt, valamint az Erdészeti Lapok részéről, melyeknek régebben munkatársa volt, elkésve rakjuk le a kartársi szeretet és elismeres koszoruját e sorok utján ma tőlünk oly távol eső sirhantjára. Emlékezete mindenkoron élni fog a magyar erdészet körében!

Béke hamvaira!

KÜLÖNFÉLÉK.

Halálozások Gróf *Pálffy* József v. b. t. t. szomolányi nagybirtokos, az Országos Erdészeti Egyesület régi alapító tagja, értesülésünk szerint elhunyt. Kiváló érdeklődést tanusított az erdőgazdaság iránt.

Günther Antal, a Kuria elnöke, volt igazságügyminiszter, az Országos Erdészeti Egyesület rendes tagja, múlt hó 24-én Budapesten 73 éves korában elhunyt. Régebben egyesületünk közgyűléseinek szorgalmas látogatója volt és rokonszenves alakjára idősebb tagtársaink bizonyára kegyelettel emlékeznek vissza.

Ellenség által családi tüzhelyétől elűzve, hozzátartozóitól elszakítva halt meg Budapesten, 1920. márczius 1-én *Orbán* Ferencz m. kir. erdőmérnök, rendes tag, életének 32-ik évében.

Debreczen város erdőhivatala fájdalommal jelenti, hogy *Förster* Miklós segéderdőmérnök múlt év augusztus hó 21-én rövid szenvedés után elhunyt.

Végül szóbeli közlés alapján tudatjuk, hogy *Lange* János hgi főerdész Csurgón elhunyt.

Béke hamvaikra!

Személyi hír. Gróf Esterházy Ferencz *Véssey* Ferencz hitb. urad. főerdészt a tatatóvárosi hitbizományi uradalmak jószágigazgatójává nevezte ki.